

mellem de beskæftigede og de ledige – der er også en forskel imellem beskæftigede, der har overenskomster, der siger, at de får løn under barsel, og beskæftigede, der ikke får løn under barsel, men lever på barseldagpenge.

Der er forskellige regelsæt for de her grupper beskæftigede med den ene eller den anden overenskomst, og for beskæftigede og ledige, som simpelt hen ikke er til at forklare, og det er ikke et nyt problem, men det er et problem, der trænger sig på for at blive løst.

Og jeg synes også, vil jeg sige til hr. Bendt Bendtsen, at når man går ind nu, som Det Konservative Folkeparti og også Venstre gør, og siger, at der er nogle grupper, vi kan lide, og dem vil vi sådan set gerne være med til at hjælpe, så holder argumentationen om et forligsbrud ikke.

Det er ikke forligsbrud, og der er ikke tale om underminering af en aftale. Det kunne vi ikke finde på. Det kunne vi ikke drømme om. Hvis vi havde haft en fornemmelse af, at det gik i den retning, så havde det her lovforslag ikke set dagens lys. Det har set dagens lys, fordi der ikke er tale om et nyt problem, der er opstået efter den 1. januar 1997, men det er et problem, der har eksisteret siden 1. januar 1994.

Bendt Bendtsen (KF):

Ministeren siger, at det er ændringer af reglerne tilbage fra 1994, der er årsag til det, vi nu opererer med her. Så må jeg sige, at så er det mærkeligt, at regeringen først nu erkender, at der er et problem, for så må der da have været et problem hele tiden, også efter 1994. Det er jo, fordi der blev vedtaget et skærpet krav i forbindelse med finansloven 1996, og det er derfor, der opstår nogle problemer.

Og så er det, jeg siger, at når man så vælger at køre igennem uden Det Konservative Folkeparti og underminerer den aftale, vi indgik, så opfatter vi det her som forligsbrud. Det er jeg nødt til at sige.

Så siger man, at der er nogle grupper, vi kan lide, og derfor er det ikke forligsbrud. Jamen vi erkender i Det Konservative Folkeparti, at den stramning, vi var med til at foretage omkring finansloven 1996, rammer nogle grupper, hvor vi siger, at det vil vi godt være med til at se på. Og det er det, jeg har nævnt fra talerstolen én gang, det er pasning af handicappede, pasning af døende og barsel.

Og da må jeg sige, at dér går vi så ind og vil godt være med til at lempe på de regler, som vil

vedtog sammen med regeringen for de her grupper; at vi så ikke ønsker at åbne for orlov m.v. er en anden historie. Men det burde være en aftale, som skulle indgås mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti, hvis man fører det her igennem.

Vi er da godt klar over, som ministeren også påpeger og beder mig svare på, at der er forskel på, om folk går fra beskæftigelse, eller de går fra ledighed og ind i det her. Og det med de døde perioder: Jamen det er da rigtigt, at der er da problemstillinger, så folk ikke er ligestillede på det her område.

Men den anke, som jeg gerne vil fremføre her fra talerstolen i dag, er, at man nu vedtager en lov, der griber ind i og underminerer en aftale, som Det Konservative Folkeparti har indgået.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Den påstand bliver hr. Bendt Bendtsen og jeg ikke enige om. Det er ikke aftalebrud, så havde lovforslaget ikke set dagens lys.

Men vi lægger ikke skjul på, at de problemer, der opstod, da vi vedtog arbejdsmarkedsreformens princip om faste dagpengeperioder og om nogle særlige, personlige hensyn, som vi gerne ville tage arbejdsmarkedspolitisk, fordi der var døde perioder, er blevet skærpet, det vil vi ikke lægge skjul på, det løber vi ikke fra. Det kan enhver se, og det kan enhver forstå.

Men det, jeg ikke forstår, må jeg sige til hr. Bendt Bendtsen, er, at når man arbejdsmarkedspolitisk gerne vil tage hensyn til de personlige problemer, der kan opstå for grupper, der enten er syge i perioder, eller som gerne vil bruge muligheden for at passe handicappede børn, eller gerne vil bruge muligheden for at passe døende i eget hjem, eller som gerne vil dygtiggøre sig eller tage børnepasningsorlov, hvorfor vil man så ikke tage de særlige hensyn til de her grupper samlet, men kun plukke et par af grupperne ud og sige: dem vil vi gerne tage hensyn til, men de andre bryder vi os ikke om, og dem vil vi ikke tage hensyn til? Jeg forstår det slet ikke.

Når det her lovforslag specielt tager hensyn til folk, der er i beskæftigelse, fordi de ledige har jo de døde perioder, så synes jeg faktisk, at den konservative argumentation som sådan i den arbejdsmarkedspolitiske debat generelt, om at vi tager mere hensyn til de ledige, falder til jorden. Her er der klart tale om et forslag, hvor vi tager hensyn til dem, der er i beskæftigelse, og vi sikrer i virkeligheden imod, at der kan udvik-